

## Cái Lì

NTTN

Đang ngồi gõ gõ, nghe Tê nói ngày trước Tê lì lắm làm tôi xém bật cười.

Bật cười vì thấy Tê có những điểm cũng giống giống ở tôi ...

Giống ở cái Lì nè ... Và giống thêm ở điểm là hay phải đem cái Lì của mình ra để "dọa dẫm" thiên hạ!

Lì ... có lẽ cái "tù" đó đối với tôi chẳng có gì xa lạ cả vì có thể nói là tôi đã lớn lên với cái Lì ... và cái Lì và tôi như là hình với bóng!

Hình như con người ta ... không ít thì nhiều ... ai cũng có một chút cái lì trong họ chứ chẳng phải tôi là người duy nhất chiếm trọn cái Lì đó đâu. Chỉ có điều khác nhau là có người lì về chuyện này ... còn có người lì về chuyện khác, có người lì ít và có người lì nhiều ... như tôi!

Thế cho nên nếu tôi mà có lì đi nữa thì tôi cũng chỉ như ai ai mà thôi ... phải không nhỉ?

Tôi lì ...

Tôi lì ghê lắm!

Nhưng tôi chỉ lì với chính tôi

Và tôi chẳng thêm lì với ai cả!

Vì có một lúc nào đó ... tôi cần phải lì!

Lì thật là lì!

Lì để mà còn lại được một cái gì cho tôi bám víu lấy trong đời ...

cho tôi không bỏ cuộc ...

cho tôi khỏi chán nản ...

và cho tôi khỏi Rơi!!!

Có thể nói khi những cố gắng của tôi nào khác chỉ nước đổ lá khoai ...

khi tôi mỗi một đến tột cùng và không còn lại chút ý chí nào để phấn đấu ...

khi tôi mất tin tưởng ...

khi tôi chơi với, hụt hẫng

và khi tôi thấy như mình như đang rơi ...

Những lúc đó tôi bỗng trở nên lì lợm hơn lúc nào hết!

Lì bất chấp những cái hậu quả mà cái Lì có thể đem đến cho tôi ...

Tôi yêu Anh ...

Tôi yêu Anh lắm!

Tôi biết Anh vẫn lẳng lẳng nhìn tôi trong lo âu ... trong xót xa. Nhưng rồi Anh lại lẳng yên không nói gì!

Chỉ lâu lâu Anh mới hỏi ....

- Em ra sao rồi ?

Hoặc Anh chỉ nhắc nhở xa xa ...

- Em ráng giữ gìn sức khỏe ... đừng làm nhiều quá!

Tôi thương Anh ở điều đó ... thương Anh nhiều vì biết Anh vẫn luôn lo lắng cho tôi thật nhiều ... tuy Anh ít

nói ra.

Và tôi yêu Anh cũng ở chỗ đó đó!!!  
Tôi yêu Anh ... vì Anh chấp nhận con người tôi là thế đó!

Nhưng mà yêu chi cho lắm đề rồi phải khổ hử Anh?

Tôi vẫn nói với Anh ...

- Anh yêu em thì Anh sẽ khổ ... vì em sẽ không đem lại cho Anh được những điều mà Anh mong muốn đâu ...

Tôi tìm cho mình một cái góc nhỏ nào đó ...  
một góc nhỏ để tạm ẩn mình trong đó  
trốn người  
trốn đời  
và đôi khi tôi trốn cả Anh ...!

Tôi biết ... Anh muốn tôi nương tựa vào Anh ... để có gì vui thì Anh sẽ cùng vui với tôi ... và khi tôi buồn thì Anh cũng được cùng buồn với tôi!

Anh vẫn nói với tôi như thế ... là khi yêu tôi, Anh chấp nhận vui buồn và chấp nhận tất cả ... cho dù đôi khi chính Anh cũng cảm thấy quá xót xa khi nhìn tôi chôn vùi chính tôi vào cái góc nhỏ tối kia ... mà rồi Anh cũng không có cách nào để với lấy tôi ... để kéo tôi trở lại ...

Nhưng rồi có than thở, có khóc lóc gì đi nữa thì có làm thay đổi được gì đâu nè?

Có những chuyện cứ nói đi nói lại mãi đến nỗi chính tôi cũng phải ngao ngán và ngán ngẫm ... để rồi đến một lúc nào đó, tôi cũng chẳng buồn nói nữa ... và tôi chỉ biết nhìn ... nhìn trong xót xa ... trong sự bất lực của mình ...

Rốt cuộc rồi tôi cũng đành phải chấp nhận đó là đó đó ... tôi có làm gì được khác đâu ...

Thế rồi tôi trốn mọi người

Thế rồi tôi trốn đời

Thế rồi tôi trốn Anh ...

Trốn Anh vì tôi biết tôi bất lực ...

Và tôi biết rồi Anh cũng sẽ như tôi ... cũng sẽ cảm thấy bất lực khi nhìn tôi đang chìm dần trong những nỗi đau kia.

Vậy mà Anh vẫn chấp nhận.

Vậy mà Anh vẫn mãi chịu đựng ...

Và Anh vẫn kiên nhẫn chờ tôi!

Chờ ... chờ cho tới lúc tôi chịu rời cái góc nhỏ kia để trở lại với đời ... trở lại với Anh!

Chẳng lẽ ... chẳng lẽ vô tình mà cái Li lại làm tôi trở thành mù quáng ... tôi trở thành ngang ngược đến kia sao?

Bao nhiêu đêm rồi tôi thức đến gần sáng ...

chẳng phải để viết

cũng không hẳn vì buồn

mà cũng chẳng làm gì cả ...

Tôi thức ... chỉ vì tôi lì!  
Tôi muốn ngồi đó ... một mình một khoảng không gian ... chỉ cho mình tôi.  
Tôi muốn làm chủ chính mình ... muốn thức thì thức ... muốn ngủ thì ngủ ... chẳng ai nói gì và chẳng ai làm  
gì thay đổi được tôi.  
Có vậy thôi ...  
Và chỉ vậy thôi!!!

Chuyện gì xảy ra mặc nó ...  
Ai thay đổi mặc ai ...  
Còn tôi ... tôi nhất định không thay đổi!  
Tôi lì ...  
Và rồi sẽ mãi lì!!!

Đề rồi sáng dậy ... hai mắt cay lè ... cái đầu nặng chình chịch như có đầy sạn trong đó ... cái cổ mỏi rừ ... và  
đôi vai nhức nhối ...  
Và rồi đầu cũng vào đay thôi ... cũng đâu có thay đổi được điều chi đâu ...

Cái Lì ... ôi ... cái Lì!  
Lì để làm gì nhỉ?

Đề rồi giờ đây tôi mới nhận ra được trong lúc tôi đang lo lì ... tôi đã không nhìn thấy biết bao nỗi xót xa đang  
tràn ngập trong Anh ....!!

Thôi nhé cái Lì ... có lì đến đâu đi nữa thì rồi sẽ có lúc phải có cái giới hạn của nó ...  
Mình lì như vậy thì cũng đủ lắm rồi ... phải không hở cái Lì?

Đêm nay tôi đã mỏi mệt lắm rồi ...  
Và giờ đây, đầu óc tôi tuy đầy hoang mang mà lại quá trống rỗng ... trống đến độ cô đơn!!!

Hai mắt mờ cả đi ..  
Hai tay dựa vào phiêm mà chẳng còn buồn gõ gì nữa ...

Thôi ... thôi nhé cái Lì ... đêm nay cái Lì hãy cùng tôi đi ngủ nhé!

Ngủ đi để bớt thêm được một chút khoảng thời gian phải lo âu.

Ngủ đi để bớt đi một cái bóng ngồi im trong đêm ... nhìn qua ... nhìn lại ... rồi cũng chẳng biết làm gì với  
chính mình ...

Ngủ đi ... để rồi mai này hy vọng còn có thêm được chút sức lực để mà đối diện với đời ... với người ...  
Ngủ đi ...  
Ngủ đi tôi ơi!  
Ngủ đi nhé cái Lì!

Mong rằng đêm nay cái Lì và tôi sẽ được ngủ yên ...!  
\*\*\*\*\*

- Anh yêu ... mong rằng đêm nay Anh cũng được ngủ yên ...